

การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี

Promotion of Political Popularity of People towards Politicians in
Uthai Thani Province

ประคอง มาโต¹ วชิรินทร์ ชาญศิลป์² และสุรพล สุยะพรหม³
Prakong Mato, Vacharin Chansilp and Surapon Suyaprom

Received: September 05, 2021

Revised: October 15, 2021

Accepted: October 22, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี และ 3) เพื่อนำเสนอการแนวทางการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี รูปแบบการวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 18 รูปหรือคน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ จำนวน 12 รูปหรือคน และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .959 กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ จำนวน 400 คน จากประชากร จำนวน 329,942 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพทั่วไปความนิยมทางการเมือง โดยนักการเมืองเป็นผู้มีคุณสมบัติดีนี้คือ การทำประโยชน์ มีสถานะทางสังคม การอบรมให้ความรู้ประชาชน มีนิสัยที่ดี มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และมีความสัมพันธ์กับเครือข่าย 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมือง จากปัจจัยความนิยมทางการเมืองทั้ง 7 ปัจจัย นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมีปัจจัยที่ส่งผล 5 ปัจจัย คือ การทำประโยชน์ (x_1) สถานะทางสังคม (x_2) ลักษณะนิสัย (x_3) ความสามารถพิเศษ (x_4) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x_5) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง y และ 3) การส่งเสริมความนิยมทางการเมือง โดยการประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 คือ นักการเมืองปฏิบัติตนเป็นผู้ให้ เป็นผู้ที่มีวาจาไพเราะ เป็นผู้สงเคราะห์ประชาชน และเป็นผู้ทำตนเสมอตนเสมอปลาย

¹⁻³ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: prakong_99@hotmail.com, Tel. 087-8426924

คำสำคัญ: การส่งเสริม, ความนิยมทางการเมือง, นักการเมือง

Abstract

The objectives of this research article were 1) to study the general condition of promoting the political popularity of people towards politicians in Uthai Thani Province; 2) to study the factors promoting the political popularity of people towards politicians in Uthai Thani Province; and 3) to propose guidelines for promoting the political popularity of people towards politicians in Uthai Thani province. This was a mixed methods research. For qualitative research, in-depth interviews with 18 key informants and a focus group discussion of 12 persons were done. For quantitative research, a questionnaire with a confidence value of .959 was used with an accidental sampling of 400 people from a population of 329,942 people. The statistics used in this research was a multiple regression analysis. The results of the research revealed that 1) in terms of general conditions of political popularity, the politicians should have the following qualities: benefiting to society, having social status, training to educate people, having good habits, having knowledge and abilities, having experience and relationship with the network; 2) factors affecting political popularity from the 7 factors of political popularity were analyzed statistically. The variables that were positively correlated with five influencing factors were utilitarianism (x_1), social status (x_2), character traits (x_3), talent (x_4) and politician's experience (x_5). They were the factors that determined the political popularity of people towards politician y ; and 3) Sangahavatthu 4, namely Dana, Piyavaca, Atthacariya and Samanattata were applied to promote the political popularity towards politicians.

Keywords: Promotion, Political Popularity, Politician

บทนำ

นักการเมือง คือ ผู้ที่ปฏิบัติทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเมืองพรรค (Party Politics) ผู้ดำรงหรือมุ่งดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ว่ามาจากการเลือกตั้งหรือแต่งตั้ง และไม่ใช่ว่าจะเป็นอาชีพหรืออย่างอื่น ตำแหน่งนี้ได้ตั้งแต่ตำแหน่งท้องถิ่นไปจนถึงตำแหน่งฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติและตุลาการของรัฐบาลระดับรัฐและชาติ นักการเมืองยังเป็นบุคคลผู้ซึ่งยอมอุทิศชีวิตเพื่อรับใช้ประชาชนและประเทศชาติในด้านกิจกรรมทางการเมือง เพื่อยังความยุติธรรมและสันติให้แก่สังคม และพิทักษ์ผลประโยชน์พร้อมกับยังความสมบูรณ์พลุสุขให้แก่ประชาชนด้วยความซื่อสัตย์

สุจริตโดยยึดอุดมคติว่า เสียสละผลประโยชน์ส่วนตัว เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม (ณัฐพงศ์ บุญเหลือ, 2556) จากความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของนักการเมือง การปฏิบัติหน้าที่ของนักการเมือง การสร้างความนิยมทางการเมืองกับประชาชน ที่กล่าวมานั้น แม้ว่าจะได้มีการศึกษาและสังเกตการณ์พฤติกรรมของคนไทยโดยทั่วไปเกี่ยวกับความนิยมหรือความนิยมทางการเมืองกับนักการเมืองจะมีความแตกต่างกันไปบ้างในแง่ของบางพื้นที่บางสังคมหรือชุมชนในชนบท (พิชาย รัตนดิถก ณ ภูเก็ต, 2563) แต่โดยลักษณะทั่วไปแล้วโดยเฉลี่ยแล้วคนไทยมีความนิยมกับนักการเมืองมากพอสมควร เพราะส่วนใหญ่ในอุทัยธานีจะเลือกนักการเมืองมากกว่าเลือกพรรคการเมือง ซึ่งนักการเมืองมีความใกล้ชิด เป็นผู้ที่ยิ่งเป็นที่ นักการเมืองทราบถึงปัญหาในพื้นที่ พร้อมคอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษา และทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนอยู่เป็นประจำ การที่มีความนิยมทางการเมืองในความนิยมหรือความนิยมทางการเมืองที่มีต่อนักการเมืองของประชาชนในจังหวัดอุทัยธานี

ในฐานะที่ได้ศึกษาและสอบถามจากในพื้นที่ เป็นที่มาของการศึกษาความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองจังหวัดอุทัยธานี ว่าปัญหาอุปสรรค สภาพทั่วไปและความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานีเป็นอย่างไร ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานีมีอะไรบ้าง รูปแบบการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานีควรเป็นอย่างไร เพื่อเป็นรูปแบบในการดำเนินงานของนักการเมืองที่เหมาะสมกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ดีต่อไป นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อได้ตอบปัญหาความนิยมหรือผูกพันกับนักการเมือง (ชาติรี มหันตรัตน์, 2559) ว่าความจริงการที่ประชาชนเลือกให้ความนิยมทางการเมืองตามหลักประชาธิปไตย การเลือกให้คะแนนเสียงโดยพิจารณาจากนโยบายของพรรคที่จะเป็นประโยชน์โดยส่วนร่วม เลือกโดยพิจารณาจากนักการเมืองผู้เป็นผู้นำของพรรค หรือพิจารณาจากพรรคเป็นหลักในการให้เกิดประโยชน์โดยส่วนร่วม แต่ประชาชนในจังหวัดอุทัยธานีที่ผ่านมาได้มีลักษณะพิเศษในการเลือกผู้แทนโดยพิจารณาจากตัวนักการเมืองเป็นหลัก โดยมองที่คุณสมบัติ ลักษณะที่พึงประสงค์ของนักการเมือง จึงสมควรตรวจสอบให้เป็นที่ประจักษ์อีกครั้งหนึ่งว่าจริง ๆ แล้วประชาชนกับนักการเมืองของจังหวัดอุทัยธานี มีความนิยมทางการเมืองหรือมีความสัมพันธ์กับนักการเมืองในลักษณะไหน เริ่มต้นและพัฒนาการไปอย่างไร ทำไมจึงมีความนิยมนักการเมือง นอกเหนือจากการแสดงออกโดยการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในคราวหนึ่ง ๆ เท่านั้น ประชาชนจังหวัดอุทัยธานีมีความนิยมทางการเมืองกับนักการเมืองในความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมอย่างนั้นยังไม่เป็นที่ทราบกันแน่ชัด เพราะยังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างแน่ชัด เมื่อผู้วิจัยเห็นความจำเป็นดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาวิจัยเพื่อตอบปัญหาความนิยมทางการเมืองของนักการเมือง ความนิยมทางการเมืองที่เกิดขึ้นนั้นมีปัจจัยมาจากอะไร พร้อมกับหาแนวทางการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของนักการเมืองจังหวัดอุทัยธานีให้ดียิ่งขึ้นไปอีก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี
3. เพื่อนำเสนอการแนวทางการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วย

1. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 การเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 18 รูปหรือคน เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการส่งเสริม ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี
 - 1.2 การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) จำนวน 12 รูปหรือคน เพื่อนำเสนอแนวทางการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบบรรยายอธิบายและพรรณนา
2. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นการตอบแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่น .959 กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) จำนวน 400 คน จากประชากร จำนวน 329,942 คน (สำนักงานจังหวัดอุทัยธานี, 2562) และสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง พบว่า
 - 1.1 ด้านค่านิยมเชิงผลประโยชน์ ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ การวางแผน การทำประโยชน์ การศึกษาปัญหา การรับฟังปัญหาของพื้นที่ในภาพรวม เข้าช่วยเหลือความเดือนร้อนที่มี มีจิตในการพัฒนาคิดถึงประชาชนเป็นหลัก มีการบริการคือเข้าถึงประชาชนเมืองประชาชนต้องการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสภาพทั่วไปของความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง (ชาดา ไทยเศรษฐ์, 2564, 26 มีนาคม)
 - 1.2 ด้านความนิยมสถานะทางสังคม ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ การมีสถานะทางการเงินที่ดี แต่ไม่ใช่ทั้งหมด ต้องมีความสัมพันธ์กับชุมชน สังคม มีความสัมพันธ์กับชุมชน

ที่ดี มีพวกพ้องลูกน้องที่ดี เป็นที่รู้จัก เป็นที่รักของชุมชนสังคม เป็นตัวแทนหรือสัญลักษณ์ของชุมชน (นพดล พนเสน, 2564, 28 มีนาคม)

1.3 ด้านการกลมเกลียวทางการเมือง ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ การสื่อสารกับประชาชน การติดบอร์ดให้ความรู้ความเข้าใจ ติดบอร์ดรับฟังปัญหาในพื้นที่ ออกรายการวิทยุ สื่อ เพื่อสื่อสารให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลทางการเมือง ให้องค์กรภาครัฐเข้าพื้นที่สื่อสารกับประชาชน และเข้าพื้นที่พบประชาชนด้วยตัวนักการเมืองเอง (อลงกต วรกี, 2564, 29 มีนาคม)

1.4 ด้านลักษณะนิสัยของนักการเมือง ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ นักการเมืองเป็นผู้มีลักษณะชอบช่วยเหลือประชาชน มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงไปตรงมา พูดจริงทำจริง และเป็นคนดี (เผด็จ นุ้ยปรี, 2564, 24 มีนาคม)

1.5 ด้านความรู้ความสามารถพิเศษของนักการเมือง ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ มีความสามารถในการบริหาร การปกครอง มีเทคนิควิธีการทางงบประมาณ มีความรู้ ภูมิปัญญา และมีการศึกษา และมีประสบการณ์ทางการเมือง (พีระพล ตัณฑโอสถ, 2564, 29 มีนาคม)

1.6 ด้านมีประสบการณ์ทางการเมือง ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ เคยเป็นนักการเมืองระดับท้องถิ่นมาก่อน เคยเป็นนักการเมืองระดับชาติมาก่อน มีความรู้ มีประสบการณ์ทางการเมือง (สิงห์ชัย ทุ่งทอง, 2564, 30 มีนาคม)

1.7 ด้านความสัมพันธ์กับเครือข่าย ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ มีเครือข่ายกับชุมชน มีพวกพ้อง มีความสัมพันธ์กับนักการเมือง มีความสัมพันธ์กับผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่ สามารถเข้าถึงประชาชนได้ทุกระดับ (เจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์, 2564, 28 มีนาคม)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง พบว่า จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยกำหนดให้ตัวแปรตามเป็นความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง (Y) และตัวแปรต้นเป็นความนิยมของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง ได้แก่ การทำประโยชน์ สถานะทางสังคม ลักษณะนิสัย ความสามารถพิเศษ และประสบการณ์ของนักการเมือง พบว่า

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
Regression	62.508	8	20.313	78.132**	.000 ^b
Residual	98.016	377	0.260		
Total	260.523	385			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง มีทั้งหมด 6 ตัวแปร ได้แก่ การทำประโยชน์ (x_1) สถานะทางสังคม (x_2) การกล่อมเกลากองการเมือง (x_3) ลักษณะนิสัย (x_4) ความสามารถพิเศษ (x_5) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x_6)

ผลการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 ได้แก่ การทำประโยชน์ (x_1) สถานะทางสังคม (x_2) ลักษณะนิสัย (x_4) ความสามารถพิเศษ (x_5) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x_6) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.136, 0.217, 0.292, 0.006, 0.229 และ 0.320 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า พฤติกรรมการใช้บริการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมนักการเมือง คือ การทำประโยชน์ (x_1) สถานะทางสังคม (x_2) ลักษณะนิสัย (x_4) ความสามารถพิเศษ (x_5) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x_6) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง y ส่วนตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมความนิยมทางการเมือง มี 1 ตัวแปร ได้แก่ การกล่อมเกลากองการเมือง (x_3)

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง (y) โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

$$Y = -0.136 + 0.217(x_1) + 0.292(x_2) + 0.006(x_4) + 0.229(x_5) + 0.320(x_6)$$

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ Multiple Regression ความสนใจอย่างหนึ่งของสาธาณชนก็คือการวัดและการตีความหมายขนาดอิทธิพล (Effect Size) ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ดัชนีวัดขนาดผลกระทบใน Multiple Regression ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกำหนด (Coefficient of Determination) ดังนั้น จึงตีความได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรในสมการถดถอยมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามในระดับสูงมาก (Very High Effect) กล่าวคือ ตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปรคือ การทำประโยชน์ (x_1) สถานะทางสังคม (x_2) ลักษณะนิสัย (x_4) ความสามารถพิเศษ (x_5) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x_6) มีอิทธิพลต่อความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง (Y) ในระดับสูงมาก

3. การนำเสนอการส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ พบว่า

3.1 นักการเมืองควรปฏิบัติตนเป็นผู้ให้ การให้ความช่วยเหลือประชาชน ประกอบไปด้วยหลักการสำคัญ คือ สอบถาม รับเรื่อง ช่วยเหลือ ช่วยงาน เข้าพื้นที่ เพื่อพบปะประชาชนในพื้นที่อยู่เป็นประจำและสม่ำเสมอ ปฏิบัติหน้าที่การเมื่อนักการเมืองที่ดีและให้ประสบผลสำเร็จทำงานด้วยจิตอาสา เข้าใจเข้าถึงประชาชน หาแนวทางในการทำงานร่วมกับประชาชนกับส่วนร่วมทำงานด้วยหลักการประจำใจของการเป็นนักการเมือง เข้าไปดูแล สอบถาม แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องถูกเวลา ทุกครั้งที่มีโอกาสในการทำงานเพื่อประชาชนในพื้นที่ แก้ปัญหาตรงจุด ตรงใจประชาชน ให้ความช่วยเหลือในเบื้องต้น มีความสุขกับการแก้ไขปัญหา มีความสุขต่อการบริการประชาชน การรู้

ตัวตนว่าถ้าสิ่งใดไม่ถนัดอย่าไปทำ ต้องรักที่จะทำงานบริการให้พี่น้องประชาชน การทำงานจิตอาสา เป็นการงานเพื่อผู้อื่น การทำงานอาสาเป็นกิจกรรมที่ทำคุณประโยชน์แก่ผู้อื่นเป็นที่ตั้ง ด้วยความตั้งใจที่ส่งเสริมสิ่งที่ดีหรือปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้อื่นให้ได้รับสิ่งที่ดี เป็นการช่วยส่งเสริมความนิยมกับประชาชนที่มีต่อการเป็นนักการเมือง

3.2 นักการเมืองเป็นผู้ที่มีการพูดจาไพเราะ มีเหตุผล ถูกกาลเทศะ สื่อสารได้อย่างเข้าใจ เป็นผู้แทนประชาชนกล้าพูด กล้าแสดงออก พูดจาดีมีเหตุผล ให้กำลังใจแก่ประชาชน พูดจริงทำจริง เป็นคนสาธารณะพูดแล้วต้องชัดเจน พูดในสิ่งที่เป็นจริง มีพลังมาจากการพูด เช่น พูดมีเหตุผลมีความน่าเชื่อถือ ต้องหนักแน่น ควรพูดจริงจึงมีเหตุผลที่สำคัญ คือ การเป็นนักการเมืองต้องสื่อสารถ่ายทอดสู่ประชาชน การพูดด้วยวาจาที่สุภาพด้วยความจริงใจ ผู้รับฟังได้ยินสิ่งที่พูด พบที่ไหนอะไรยังไม่ได้ยิน เห็นบุคลิกของนักการเมืองท่านนี้ เห็นรอยยิ้มมาแต่ต้นแล้ว คำพูดที่ออกมาน่าฟัง นอกจากคำพูดน่าฟังแล้วยังมองเห็นได้ว่าสิ่งที่ท่านพูดมานี้มีน้ำหนักในความจริงที่จะประกาศว่าการใช้วาจาทางการพูดที่ดีทางการสื่อสารต่าง ๆ

3.3 นักการเมืองเป็นผู้สงเคราะห์ประชาชน ทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ส่วนร่วม ไปร่วมงาน เป็นประธานให้กับงานของประชาชน และประพฤติตนอยู่ในศีลธรรม ทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ลงพื้นที่รับทราบปัญหาและเข้าใจเข้าถึงปัญหาอย่างสม่ำเสมอ งานศพงานบวชงานแต่งงานต้องไปร่วมงานทั้งหมด งานสัมมนาประชุมชาวบ้านเพราะประชาชนแต่ละท่านมีความรู้ไม่เท่ากัน นักการเมืองต้องสื่อสารให้ประชาชนที่ไม่มีความรู้เลย แต่ต้องพูดใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ถ่ายทอดแล้วเข้าใจจะเป็นนักการเมืองที่ดี ช่วยสงเคราะห์ด้วยการลงพื้นที่ทุกพื้นที่เป็นประจำ ถึงจะไม่ได้คะแนนเสียงจากพื้นที่นั้น พัฒนาและทำให้ประชาชนอยู่อย่างสงบสุข และให้ความช่วยเหลือประชาชน ไม่ว่านักการเมืองจะอยู่พรรคไหน คือจะเป็นนักการเมืองอยู่หรือไม่ ประชาชนก็ยังเคารพและนับถือตลอดไป ยิ้มให้ดูแล อยู่ด้วย มีกิจกรรมลงช่วยในการดำเนินการไม่มาก ก็น้อยต้องมีส่วนร่วมทุก ๆ กิจกรรมของชุมชน

3.4 นักการเมืองวางตนพอดี ทำตนเป็นตัวอย่างกับประชาชน พบปะง่าย อยู่ทุกที่ที่ประชาชนต้องการ ทำตนเสมอต้นเสมอปลาย ทำตนถูกกาลเทศะ เข้าถึงง่าย เข้าถึงประชาชน พบปะประชาชนเป็นประจำ ไม่ถือตัว สร้างความรักสามัคคี ให้กับประชาชน ทำตัวเหมือนเดิม จะเป็นนักการเมืองหรือไม่เป็นนักการเมืองก็ทำตัวเหมือนเดิม เมืองเป็นนักการเมืองแล้วไม่เรียกร้องสิ่งพิเศษ ต้องคิดเสมอว่าสักวันหนึ่งก็อาจจะสออตก็ได้ ถ้าสออตก็ต้องยอมรับ มีบุคลิกส่วนตัวที่แสดงออกถึงความสม่ำเสมอ ไม่ถือตัว เข้าถึงง่าย รับฟังทุกปัญหาอย่างเป็นประจำ โดยเฉพาะอุทัยธานีมีความรักสามัคคี ทั้งชุมชนมีความสามัคคีกันแล้วแก้ปัญหาอะไรก็สำเร็จได้ด้วยดี

กล่าวโดยสรุปว่า แนวทางการส่งเสริมใช้หลักสังคหวัตถุ 4 เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมประคับไปด้วยตัวแปรทั้ง 4 คือ นักการเมืองควรปฏิบัติตนเป็นผู้ให้ นักการเมืองเป็นผู้ที่มีการพูดจาไพเราะ นักการเมืองเป็นผู้สงเคราะห์ประชาชน นักการเมืองวางตนพอดี

อภิปรายผลการวิจัย

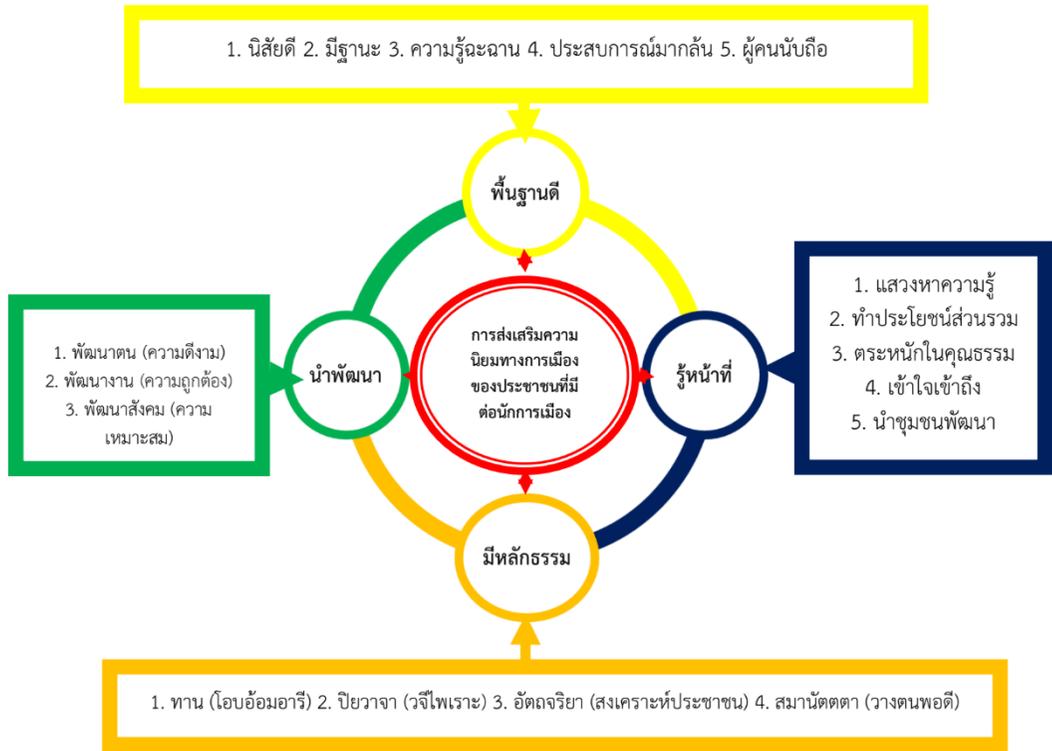
1. สภาพทั่วไปในการส่งเสริมความนิยมทางการเมือง โดยนักการเมืองเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้คือ ด้านค่านิยมเชิงผลประโยชน์ ด้านความนิยมสถานะทางสังคม ด้านการกลมเกลียวทางการเมือง ด้านลักษณะนิสัยของนักการเมือง ด้านความรู้ความสามารถพิเศษของนักการเมือง ด้านความสัมพันธ์กับเครือข่าย ด้านมีประสบการณ์ทางการเมือง สอดคล้องกับชนกนาถ พูลสวัสดิ์ (2558) พบว่า ความนิยมหรือความผูกพันต่อพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดสงขลาไม่ได้เกิดจากการสร้างฐานคะแนนเสียงอันมีประสิทธิภาพของพรรค แต่เกิดจากมุมมองและแบบแผนทางการเมืองที่พบได้ในคนใต้ทั่วไป โดยเฉพาะความนิยมอดีตหัวหน้าพรรคนายชวน หลีกภัย นอกจากนี้ยังพบว่า กระบวนการกลมเกลียวทางการเมืองจากครอบครัวและสังคมคนใต้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการเลือกพรรคประชาธิปัตย์ ในขณะที่ความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ในจังหวัดตากเกิดจากความนิยมในตัวผู้สมัครในการดูแลช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ และคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เข้ามา มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อความผูกพันและการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้พรรคประชาธิปัตย์ จะเห็นได้ว่าความผูกพันพรรคประชาธิปัตย์ของทั้งสองจังหวัดมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุแตกต่างกัน แต่พบว่าในทั้งสองจังหวัดพรรคประชาธิปัตย์ไม่ได้มีการสร้างกลไกของพรรค เช่น สาขาพรรค เพื่อวางรากฐานการสนับสนุนและสร้างฐานคะแนนเสียงอย่างยั่งยืน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยมทางการเมือง จากปัจจัยความนิยมทางการเมืองทั้ง 7 ปัจจัย นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับมีปัจจัยที่ส่งผล 5 ปัจจัย คือ การทำประโยชน์ (x1) สถานะทางสังคม (x2) ลักษณะนิสัย (x3) ความสามารถพิเศษ (x4) และประสบการณ์ของนักการเมือง (x5) เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด ความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง y การส่งเสริมความนิยมทางการเมือง โดยการประยุกต์หลักสังคหวัดฤ 4 คือ นักการเมืองปฏิบัติตนเป็นผู้ให้ เป็นผู้ที่มีวาจาไพเราะ เป็นผู้ส่งเคราะห์ประชาชน และเป็นผู้ทำตนเสมอตนเสมอปลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ และนพพล อัครชาติ (2558) พบว่า ได้รับความนิยมจากประชาชน ได้แก่ พรรคความหวังใหม่ พรรคกิจสังคม และพรรคชาติพัฒนา และในช่วงปี พ.ศ. 2544-2558 กระแสความนิยมของพรรคไทยรักไทยหรือพรรคการเมืองที่ ดร.ทักษิณ ชินวัตร ให้การสนับสนุน เช่น พรรคพลังประชาชน และพรรคเพื่อไทย จะได้รับความนิยมจากประชาชนในจังหวัดหนองบัวลำภูอย่างสูง สำหรับวิธีการ และกลวิธีการหาเสียงในการเลือกตั้งของนักการเมืองถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การปราศรัย การใช้รถยนต์ติดเครื่องขยายเสียงประชาสัมพันธ์ การให้เงินซื้อเสียง การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม และการใช้ห้วคะแนนในระดับหมู่บ้าน และบทบาทและความสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ พบว่า ครอบครัว ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เครือข่ายระบบราชการในพื้นที่ การมีภูมิลำเนาในพื้นที่ และกลุ่มคนเสื้อแดงในพื้นที่ล้วนเป็นปัจจัยที่สนับสนุนทางการเมืองแก่นักการเมืองถิ่นในจังหวัดหนองบัวลำภู สอดคล้องกับงานวิจัยของธาดารี มหันตรัตน์ (2559) พบว่า นักการเมืองถิ่นในจังหวัดอุทัยธานี ด้านภูมิหลังของนักการเมืองถิ่น ด้านการบริหารคะแนนเสียง ด้านสถานการณ์และวัฒนธรรมทางการเมือง ด้านความสัมพันธ์กับเครือข่ายต่าง ๆ เป็นตัวกำหนดความสำเร็จ ที่ทำให้

นักการเมืองถิ่นจังหวัดอุทัยธานีได้รับความนิยม ตามปัจจัยดังกล่าว เป็นสิ่งที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต เมื่อรูปแบบการเลือกตั้ง วิธีการเลือกตั้ง และวิถีชีวิตของประชาชน ชาวจังหวัดอุทัยธานีเปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับงานวิจัยของชุดิพนธ์ วงษ์อมรวิทย์, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์และสุรพล สุยะพรหม (2563) พบว่า จริยธรรมทางการเมืองประกอบด้วย 1) ด้านความดีงาม ยึดถือปฏิบัติเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ขยันอดทน 2) ด้านความถูกต้อง มีความโปร่งใส คำนึงถึงความสำเร็จของงาน 3) ด้านความเหมาะสม ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และการประยุกต์หลักธรรมาภิบาล 4) ได้แก่ 1) หลักสัจจะ บริหารงานด้วยความโปร่งใส และเป็นแบบอย่างที่ดี 2) หลักทมะ การใช้สติปัญญา เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน 3) หลักขันติมีความอดทน ทำหน้าที่ด้วยความขยันหมั่นเพียร 4) หลักจาคะ เสียสละ อดทน เห็นประโยชน์ของประชาชน

3. การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองประกอบด้วย 1) การสร้างความภาคภูมิใจในวิชาชีพต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี 2) การสร้างความตระหนักในจริยธรรม ปฏิบัติตนเป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต 3) การสร้างความร่วมมือในชุมชนมุ่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน 4) การสร้างความรู้ความเข้าใจปฏิบัติงานธรรมาภิบาลก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของไพวรรณ ปุริมาต (2564) พบว่า การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่นประกอบด้วย 1) การมีความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในสิทธิหน้าที่ความรับผิดชอบของตน 2) เคารพกฎหมายและกติกในการอยู่ร่วมกันในสังคม 3) รู้จักยอมรับในความเห็นทางการเมืองโดยสุจริต 4) มีจิตสาธารณะ 5) มีความสนใจและเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมือง กระบวนการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่นประกอบด้วย 1) การมีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองระบอบประชาธิปไตย 2) การยึดมั่นและเชื่อถือในหลักความสำคัญและศักดิ์ศรีของบุคคล 3) การเคารพกติกาของการปกครองแบบประชาธิปไตย 4) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการปกครอง 5) การมีสำนึกในหน้าที่พลเมืองของตนและมีความเชื่อมั่นในตนเอง 6) การมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์ 7) การรู้จักวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ 8) การไม่มีจิตใจแบบเผด็จการ

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์การวิจัย

การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมือง ความนิยมที่ประชาชนมีให้กับนักการเมืองปัจจัยหลักอยู่ที่ตัวนักการเมืองเป็นสำคัญ ซึ่งสิ่งที่ประชาชนในสังคมยอมรับร่วมกันว่านักการเมืองที่ดี เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนทุกคน คือนักการเมืองต้องมีสิ่งสำคัญทั้ง 4 ประการดังต่อไปนี้

1. พื้นฐานดี มีคุณสมบัติพื้นฐานเฉพาะตัวเป็นต้นทุนเบื้องต้นที่จะสนับสนุนให้ทำหน้าที่ทางการเมืองเป็นผู้แทนประชาชนทำหน้าที่เป็นนักการเมืองที่ดี ต้องประกอบไปด้วย

1.1 นิสสัยดี หมายถึง การที่จะทำหน้าที่เป็นนักการเมือง ต้องมีนิสัยเป็นที่ยอมรับของคนรอบข้าง คนในชุมชน คนในสังคม ประชาชนชื่นชอบนิสัยที่เป็นคนดี ชอบช่วยเหลือ มีอัธยาศัยที่เป็นมิตรกับทุกคน เป็นต้น

1.2 ฐานะดี หมายถึง คุณสมบัติเบื้องต้นของการที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประชาชน ฐานะทางของผู้ที่จะทำหน้าที่นี้ว่าการเมืองนั้น ต้องเป็นผู้มีฐานะที่ดี ถ้าฐานะยังไม่ดีส่งผลกระทบต่อการทำงานที่แทนประชาชนได้ไม่ดี เพราะต้องมากังวลเรื่องทำมาหากินของตนเองและครอบครัว ฉะนั้นฐานะของการที่จะมาเป็นผู้แทนของประชาชนต้องดีพอสมควรแล้ว

1.3 ความรู้ฉะฉาน หมายถึง การที่จะเป็นนักการเมืองต้องมีคุณสมบัติเบื้องต้นเฉพาะตน คือต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีการศึกษา แดกฉานในวิชา มีความสามารถ มีความรู้รอบด้าน ทั้งการบริหาร การปกครอง เป็นต้น

1.4 ประสบการณ์มากล้น หมายถึง คุณสมบัติของผู้ที่จะทำหน้าที่นี้ว่าการเมืองเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการเมือง มีประสบการณ์การทำงาน การบริหารการปกครองท้องถิ่น หรือการทำงานด้านต่าง ๆ เป็นเหตุให้มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เมื่อมีประสบการณ์ที่มากมายทำให้เป็นคุณสมบัติที่ดีสำหรับการเป็นผู้แทนของประชาชน

1.5 ผู้คนนับถือ หมายถึง ผู้ที่จะทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประชาชน เป็นผู้ที่มีผู้คนให้ความเคารพ ให้ความนับถือ ให้ความยกย่อง เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ซึ่งเป็นผู้ที่ประชาชนให้ความช่วยเหลือ ให้การยอมรับ มีปัญหาอะไรแล้วผู้คนเข้าหาเพื่อปรึกษาและสามารถเป็นที่พึ่งของประชาชนได้เป็นอย่างดี

2. รู้หน้าที่ นักการเมืองมีคุณสมบัติเบื้องต้นที่ดีแล้วต้องเป็นผู้ที่รู้หน้าที่ของตนเองในการทำหน้าที่ทางการเมือง ทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชน ซึ่งการรู้หน้าที่ของนักการเมืองนั้นประกอบไปด้วยประเด็นดังนี้

2.1 แสวงหาความรู้ หมายถึง การแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เป็นผู้ที่ยอมรับว่าหาความรู้ให้รอบด้าน เป็นสิ่งที่ดีในการทำงานทุกอย่าง เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการทำหน้าที่แทนประชาชน ฉะนั้นนักการเมืองต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้

2.2 ทำประโยชน์ส่วนรวม หมายถึง การทำหน้าที่นี้ว่าการเมืองต้องเป็นผู้ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวมอย่างสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลาย สร้างประโยชน์แก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติเป็นเบื้องต้น

2.3 ตะหนักในคุณธรรม หมายถึง นักการเมืองต้องเป็นผู้ตระหนักในความถูกต้อง ปฏิบัติหน้าที่ของตนอยู่ในความถูกต้อง อยู่ในกฎเกณฑ์ กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี อย่างเหมาะสม

2.4 เข้าใจเข้าถึง หมายถึง นักการเมืองต้องทำหน้าที่เป็นผู้ที่เข้าถึงประชาชน เมืองประชาชนมีความเดือนร้อน มีปัญหาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ที่เข้าถึงประชาชนอย่างเข้าใจ เข้าใจความต้องการความเดือนร้อนของพี่น้องประชาชน ทำหน้าที่อย่างเข้าใจและเข้าถึงอย่างสม่ำเสมอ

2.5 นำชุมชนพัฒนา หมายถึง นักการเมืองเป็นผู้นำชุมชน สังคม และประเทศชาติพัฒนาอย่างต่อเนื่องในได้ โดยประสานความร่วมมือให้เกิดการจัดกิจกรรมทางการเมือง การขับเคลื่อนนโยบายที่ส่งผลต่อสาธารณะชน ลดความขัดแย้ง แบ่งปันผลประโยชน์ สร้างความสามัคคี

เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการจัดทำแผนงานโครงการต่าง ๆ มุ่งเน้นให้เกิดการพึ่งพาตนเอง
 ตอบสนองความต้องการของประชาชนแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

3. มีหลักการ นักการเมืองเป็นผู้มีคุณธรรมในการทำหน้าที่นักการเมือง ไม่ทิ้งหลักใน
 การทำหน้าที่พัฒนาสังคม เป็นผู้แทนที่ดีของประชาชน ซึ่งการมีหลักการในการปฏิบัติของการเป็น
 นักการเมืองดังต่อไปนี้

3.1 ทาน (โอบอ้อมอารี) หมายถึง นักการเมืองเป็นผู้ให้ คือให้ความโอบอ้อมอารี
 ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้ความสบายใจ ให้ความร่มเย็น ให้ความสะดวกสบาย ให้ความ
 ไว้วางใจ เป็นต้น ฉะนั้นนักการเมืองเป็นผู้มีธรรมเป็นเบื้องต้นคือต้องเป็นผู้ให้

3.2 ปิยวาจา (วจีไพเราะ) หมายถึง นักการเมืองต้องรู้จักพูดจาปราศรัย หัดพูดจา
 ให้ไพเราะนุ่มนวลน่าฟัง ที่เรียกว่า ปิยวาจา คือ คำพูดที่พูดแล้วเป็นที่รัก ฟังแล้วเกิดกำลังใจ ที่จะ
 ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคนอยากทำความดีให้ยิ่งขึ้นไป ไม่พูดจาส่อเสียด ก่อให้เกิดความแตกแยก พูด
 แต่คำที่จะทำให้เกิดความสามัคคี เปรียบเสมือนน้ำทิพย์ชโลมใจ ประสานใจทุกๆ ดวงให้เป็นหนึ่ง
 เดียว พูดให้ประชาชนเข้าใจ สบายใจอย่างมีเหตุผลและถูกต้อง

3.3 อุตจกริยา (สงเคราะห์ประชาชน) หมายถึง นักการเมืองต้องเป็นผู้รู้จักทำตัวให้
 เป็นประโยชน์ต่อคนอื่น ให้น้ำใจประดุจพระโพธิสัตว์ที่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลกให้พ้นจากทุกข์ หาก
 รู้ว่าใครกำลังประสบปัญหา แม้เขาไม่ขอความช่วยเหลือ ก็ให้มีมหากรุณา อาสาเข้าไปช่วย นี่เป็นสิ่งที่
 แสดงถึงจิตใจอันดีงาม เป็นจิตใจของนักสร้างบารมีผู้รักในการฝึกฝนอบรมตน ซึ่งนอกจากจะฝึก
 ตนเองให้บริสุทธิ์แล้ว ยังปรารถนาให้โลกบริสุทธิ์ด้วย

3.4 สมานัตตตา (วางตนพอดี) หมายถึง นักการเมืองต้องเป็นผู้รู้จักวางตัวเสมอต้น
 เสมอปลาย ไม่ว่าจะเข้าไปสู่สมาคมไหน ให้รักษาภาวะปกติที่ดีของตนไว้ รักษาใจให้บริสุทธิ์เป็น
 กลางๆ ไม่หวั่นไหวไปตามกระแส ปรับตัวให้เข้ากันได้กับทุกๆ คน อีกทั้งควบคุมตนเองด้วยสติและ
 ปัญญา เราย่อมเป็นที่รักที่พอใจของทุกคน

4. นำพัฒนา นักการเมืองเป็นผู้นำการพัฒนาสู่สังคม พัฒนาด้วยความดีงาม ในพินด้าน
 ความถูกต้อง และเหมาะสมในการทำหน้าที่ซึ่งประกอบไปด้วย

4.1 พัฒนาตน (ความดีงาม) หมายถึง นักการเมืองมีความซื่อสัตย์ต่อนโยบายที่ให้
 ไว้กับประชาชน เสียสละประโยชน์ส่วนตนสร้างประโยชน์ส่วนรวมเพื่อตอบแทนคะแนนเสียงและ
 ความไว้วางใจที่ประชาชนมอบให้ แสดงถึงความกตัญญูกตเวทีที่มีจิตสำนึกที่ดีต่อบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ
 จากประชาชน รวมถึงการตระหนักในบทบาทหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชนเข้าไปช่วยเหลือพัฒนาให้
 เกิดการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างมีคุณธรรมด้วยความวิริยะอุตสาหะขยันหมั่นเพียร

4.2 พัฒนางาน (ความถูกต้อง) หมายถึง นักการเมืองต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น
 ปฏิบัติตนภายใต้สิทธิตามกฎหมาย ปฏิบัติตนด้วยความชอบธรรม มุ่งปกป้องรักษาผลประโยชน์ของ
 ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน เปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนปฏิบัติงานด้วย
 ความโปร่งใสกฎหมาย ความถูกต้อง ตามระเบียบ ตามขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

4.3 พัฒนาสังคม (ความเหมาะสม) หมายถึง นักการเมืองปฏิบัติงานด้วยความเหมาะสม ยึดแนวทางการปฏิบัติตามข้อกฎหมายและการปฏิบัติแบบยึดหยุ่นเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนทุกภาคส่วนด้วยความยุติธรรม จัดการกับปัญหาและหาข้อยุติด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ยึดมั่นอุดมการณ์ทางการเมือง ซึ่งนำหลักธรรม คุณธรรมมาประยุกต์ใช้ให้ประชาชนประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุด

กล่าวโดยสรุปว่า นักการเมืองการได้มาซึ่งการเมืองนักการเมืองทำหน้าที่แทนประชาชนเป็นผู้ที่ประชาชนให้ความไว้วางใจให้คะแนนเสียง และให้คะแนนเสียงอย่างต่อเนื่องและตลอดไปอย่างยาวนานได้เป็นเห็นมาจากองค์ความรู้ที่ส่งเคราะห์มาจากงานวิจัยนี้เป็นแบบอย่างที่ดีที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้เป็นนักการเมืองที่ดี อยู่ในใจประชาชนเป็นที่ไว้เนื้อเชื่อใจตลอดมาและตลอดไปได้เป็นอย่างดี คือ การที่มีพื้นฐานที่ดี รู้หน้าที่ มีหลักธรรม นำพัฒนาดังที่กล่าวมานั้น

ข้อเสนอแนะ

จากศึกษาวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี” ผู้วิจัยจึงสรุปข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรกำหนดนโยบายที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ด้วยการที่ภาครัฐสำรวจความต้องการของประชาชน นำมากำหนดนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการ
2. ภาครัฐควรมีนโยบายกำหนดคุณสมบัติของนักการเมืองต้นแบบ มีการพัฒนาคุณสมบัตินักการเมืองให้เป็นไปตามความต้องการ
3. พรรคการเมืองควรกำหนดนโยบายการสร้างชื่อเสียงให้แก่นักการเมืองตามหลักการที่ดี เพื่อการบริหารบ้านเมืองที่ดี และเสริมด้วยการกำหนดให้นักการเมืองต้องลงพื้นที่เข้าหาประชาชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบายให้นักการเมืองต้องมีบทบาทสนองตอบสังคมชุมชนในพื้นที่ เพื่อประโยชน์ของประชาชน
2. ควรผลการวิจัยกำหนดให้นักการเมืองสร้างบุคลิก สร้างความรู้ความสามารถที่ดีให้มีในตน เป็นการพัฒนาดนให้ทำงานเพื่อสังคม
3. ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาศักยภาพนักการเมืองให้เกิดการตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยการปลูกฝังให้นักการเมืองนับถือประชาชนและเข้าใจเข้าถึงประชาชน

เอกสารอ้างอิง

เจเศรษฐ์ ไทยเศรษฐ์. (2564, 28 มีนาคม). การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนที่มีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).

- เผด็จ นุ้ยปรี. (2564, 24 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).
- ไพวรรณ ปุริมาตร. (2564). พลวัตทางการเมืองกับการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของนักการเมืองท้องถิ่น. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์*, 6(1), 120-130.
- ชนกนาถ พูลสวัสดิ์. (2554). ความนิยมทางการเมืองพรรคการเมืองในสังคมไทย ศึกษาเปรียบเทียบพรรคประชาธิปไตยในสงขลาและตาก. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*, 4(3), 171.
- ชาดา ไทยเศรษฐ์. (2564, 26 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).
- ชุตินันท์ วงษ์อมรวิทย์ เต็มศักดิ์ ทองอินทร์ สุรพล สุยะพรหม. (2563). การเสริมสร้างจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(4), 14-16.
- ณัฐพงศ์ บุญเหลือ. (2556). *นักการเมืองถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี*, กรุงเทพฯ: สำนักวิจัยและพัฒนาสถาบันพระปกเกล้า.
- ชาติรี มหันตรัตน์. (2559). นักการเมืองถิ่นจังหวัดอุทัยธานี. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ*, 3(2), 49.
- นพดล พนเสน. (2564, 28 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2563). *ประชาชนตัดสินใจเลือกตั้งอย่างไร*. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/daily/detail/9610000094514>.
- พีระพล ตันตโอบาส. (2564, 29 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ และนพพล อัครชาติ. (2558). การศึกษาการเมืองถิ่นและนักการเมืองถิ่นจังหวัดหนองบัวลำภู. *วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 2(1), 23-48.
- สิงห์ชัย พุ่งทอง. (2564, 30 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).
- อลงกต วรกี. (2564, 29 มีนาคม). *การส่งเสริมความนิยมทางการเมืองของประชาชนมีต่อนักการเมืองในจังหวัดอุทัยธานี*. (นายประคอง มาโต, ผู้สัมภาษณ์).